

TŰZPRÓBA

Bácsi Sándor

Bácsi Sándor: TŰZPRÓBA

Meghajszoltak. De a rontó erők
nem értek el a szívemig.
Állt fölöttem lángpallosával,
- még nem tudtam - ítélet? Védelem?

Elémvágott a keresztúton.
És zúzott homlokkal tanultam
elfordulni dactól, önbizalomtól,
lázado fejem mikor felemeltem.

A kínban összegörbedt testem,
cikázó fénnel a láng körbevonta,
megolvadt és elégett büszke énem.

Míg gyötrőn égő veszteségem
omló könnyel próbáltam oltani,
lassan oldódtak öklöm görcsei.

Mert már elhamvadtak a föld-kötések,
mert már a szabad kezem felemeltem,
mert már a könnyű szívem felemeltem,
könnytől megtisztult arcom felemeltem
messze-tekintve örök távlatokba.

Távollévő volt bánat és öröm.
Elöttem a lét új dimenziója
felragyogott, hogy mindig fogvatartson.

Forrás: www.keresztenydalok.hu